

“Võluhää!” täidab väheasustatud ala Eesti laulumaastikul (7)

Mehis Tulk

Klassikalise laulu konkurss “Võluhää!” peaks hakkama täitma seda innustavat ja turgutavat rolli, mis on tarvilik, et me laulurahvana ikka edasi kestaksime.

Poplaulukonkursse on üle Eesti hästi palju, klassikalise laulu omi vähe, tões “Võluhääle” festivali idee autor, Orissaare muusikakooli lauluõpetaja Anne Kann. “Me kutsume ennast laulurahvaks ja koorikultuuri kandjaks. Aga professionaalsetesse kooridesse on lauljaid leida väga raske,” selgitas ta ja lisas, et “Võluhääle”-laadseid konkursse ongi vaja just selleks, et klassikalise koolitusega lauljaid veidike ette kasvatada.

Kann on oma töös jõudnud äratundmisele, et eksisteerivad n-ö klassiku hing ja poplaulja hing ning et õpetajal on nende mõjutajana võimalik üsna vähe ära teha. “Kõik on muidugi õpitav ja palju sõltub inimese karakterist ja töötahtest, aga lapse pealt näeb ikka üsna selgelt ära, kes klassika suuna peale sobiks,” nentis ta.

Rohkem klassikalist laulu

Poplauluga tahavad tegeleda kõik ja pole ka ime, seda tuleb nii uksest kui aknast. “Ma pean pop-jazzist väga lugu, see on väga põnev ja tore, aga ennast pean siiski klassikahingega inimeseks. Ja ma leian, et klassikaline laulmine on siiani olnud alahinnatud ja seda võiks rohkem väärtustada,” selgitas Kann.

Konkursijärgsetes aruteludes žüriiga jäi kõluma mõte, et muusikakoolides võiks lastele laulmist palju rohkem õpetada ka erialana. “Instrumendi õpetust peetakse esmatähtsaks ja laulmine juhtuks justnagu iseenesest. Unustatakse justkui ära, et inimese kõige ürgsem ja õrnem instrument on just tema hää!” sõnas Kann. Ta lisas: “Ma tahaksin kummutada arvamuse, et instrumendi õppimine on raskem kui laulmine. Laulmist tuleb õppida samuti terve elu nagu viulimängu ja ega täpselt ei tea, kas laulmist saab kunagi päris lõpuni selgeks õppida. Ideaalvariant oleks muidugi see, kui laulmine ja instrumendiõpe käiksid käsikäes ja võrdsel tasemel.”

“Võluhääle” konkurss on pannud piltlikult öeldes jala maastikule, kus praegu on astujaid vähe. “On lava, on naturaalne pill, on naturaalne hää! ja lõpuks ime, mis sellest häälest sünnib,” kirjeldas Kann sellel maastikul avanevat pilti. Aga see on pind, millele saab tugineda meie koorikultuur, laulupidude traditsioon ja tuntus laulurahvana.

Soovivad suuremat kõlapinda

Festivali kunstiline juht Triin Ella tões, et konkurss sujus plaanipäraselt, suuremate viperusteta. “Selle tagas just Orissaare inimeste tohutu töö ja valmidus pingelistes olukordades kiiresti otsuseid vastu võtta! Õnneks oli meie usin korraldustoimkond mõelnud neile “sajale pisiasjale” ning lahendused leiti kiiresti.”

Noorima vanuserühma võitja Anette Ella (juhendaja Anne Kann).
AARE KANN

Ellal on hea meel, et korraldajate kaks eesmärki sai saavutatud. Esiteks propageerida noori laulma ilma võimendusega, tuginedes sealjuures klassikalisele häälekoolile, teiseks pakkuda muusikaõpetajatele omavahelist suhtlemist ühes klassikalise häälekooli koolitustega.

Saadud positiivne meeleolu tõi ka otsuse, et tuleva aasta novembrikuus tuleb "Võluhäääl 2016". "Juba seekord oli galakontserti tulnud kuulama erakordselt suur hulk inimesi, meie mõte on, et tulevikus saaksid võitjad Saaremaal veelgi rohkem üles astuda," rääkis Ella. Juulikuus tavatsetakse öelda, et Saaremaa on ooperisaar, miks siis ei võiks olla, et Orissaares toimub igal sügisel noorte klassikaliste lauljate aastapäev "Võluhäääl", lisas ta.

"Võluhäääl 2015" võitjad

8-10-aastased

I koht – Anette Ella, juhendaja Anne Kann

11–13-aastased

I koht – Karl-Mathias Saarse, juhendaja Tiiu Schüts

14–16-aastased

I koht – Kaisa Padur, juhendaja Külli Kiivet

17–19-aastased

I koht – Darja Gusseinova, juhendaja Rena Bõkova

Juhendajate preemiad: Tiia Puhvel, Külli Kiivet, Rena Bõkova

Kontsertmeistrite preemiad: Kairit Levit, Marika Lang, Nataliya Machrova